

[J. Chr. Møller.]

en større By, faar han jo ogsaa et meget større Arbejde udenfor Banken, end han eventuelt vilde faa, hvis han gik ind i en saadan Bestyrelse, som der her er Tale om. Men det er et Spørgsmaal, som jeg antager vi vil kunne forhandle om, og som vi forhaabentlig kan naa til Enighed om.

Saa omtalte det ærede Medlem § 12, som ogsaa Ministeren var inde paa. Det er rigtigt, at der er 10 Aar at løbe paa, som man siger, at der er en Overgangsbestemmelse. Der er jo i Smaaabyer mindre Banker, som godt kan have enkelte store Kunder, f. Eks. et Slagteri eller et Mejeri; der kan ogsaa bo en større Købmand i en saadan By. Og Forholdet vilde let kunne blive saaledes her, at den paagældende Bank ikke vilde kunne betjene en saadan Kunde, som altsaa blev nødt til at gaa til en anden By. Efter min Mening er det i Virkeligheden mere Sikkerheden, det drejer sig om, end dette, om en enkelt Mand eller et Selskab faar et forholdsvis større Laan. Jeg mener ikke, at der, selv om det drejer sig om et større Laan, skulde være noget i Vejen for, at en saadan Bank kunde beholde vedkommende Kunde, naar blot Sikkerheden er fuldt betryggende. I mange Tilfælde vil Bestemmelsen efter min Mening kunne volde Vanskeligheder. Jeg kender i alt Fald nogle smaa Banker, solide Banker, som har saadanne større Kunder, og det er ganske afgjort, at hvis man vedtager den foreslaaede Bestemmelse, vil de, om ikke straks saa dog senere i hvert Fald, være udsat for at miste deres allerbedste Kunder.

Det ærede Medlem omtalte endvidere § 13, 5te Stykke. Da vi forrige Gang behandlede Sagen, var der Enighed om, at vi kunde forhandle nærmere om en Affattelse af den paagældende Bestemmelse, som efter vor Opfattelse var mere forsvarlig end den foreslaaede. Thi det vil være umuligt for en Bankinspektør i de forskellige Banker at afgøre, hvor store Afkrivninger der skal foretages. Han kan ikke være inde i alle Engagementer rundt omkring. Selv om Bankinspektøren var nok saa dygtig og nok saa godt bankteknisk uddannet, vilde det være ham umuligt overfor 180—90 Banker at efterse, om Afkrivningerne er rigtige. Det er min Overbevisning, at det kan han slet ikke. Jeg antager ikke, det vil være vanskeligt at komme til Forstaaelse paa dette Punkt.

Om § 18 udtalte jeg mig sidste Gang, og jeg kan henholde mig til mine Udtalelser den Gang. Jeg tror ikke, at det

foreslaaede Nævn, saaledes som det bliver efter Paragraffen, vil blive benyttet. Det er min Overbevisning, at man i paakommende Tilfælde vil undlade at indanke Sagen for Nævnet. Thi man vil, synes det mig, kunne sige sig selv, at en Bank ikke gerne vil forelægge sine indre Forhold og Engagementer for en anden Bank, hvad der let kan blive nødvendigt.

Jeg skal ikke sige mere, fordi jeg, som sagt, forrige Gang, Sagen forelaa, havde Lejlighed til at udtale mig. Jeg kan henholde mig til mine Udtalelser den Gang. Jeg anbefaler Sagen til velvillig Behandling i et Udvalg, og hertil tilsiger jeg mit Partis Støtte.

Gunnar Fog-Petersen: Naar den højt-ærede Minister har valgt den noget usædvanlige Fremgangsmaade at fremsætte Lovforslaget i en anden Skikkelse end den, han efter sine Udtalelser ansaa for den ideelle, har jeg opfattet det saaledes, at Ministeren egentlig ønskede Lovforslaget vedtaget i den foreliggende Skikkelse, men allerede paa Forhaand vilde sige, at hvis man ønskede at ændre den, havde ogsaa han Ændringer, han kunde ønske gennemført, og at han derfor, naar vi nu kom sammen i et Udvalg og hver fra sin Side fremsatte Ønsker om Ændringer, vilde sige til os: Ja, I har jo hørt, at ogsaa jeg ønsker Ændringer, men skal vi nu ikke være enige om at frafalde dem og vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er fremsat, og saaledes, som det er vedtaget, af Folketinget. Hvis jeg har opfattet den højtærede Minister rigtigt paa dette Punkt, synes jeg, at det er en meget snedig og tillige forstandig Fremgangsmaade, Ministeren har brugt. I saa Fald er det overflødigt at tale videre om Ændringer, ogsaa om de Ændringer, Ministeren eventuelt vilde foreslaa. Saafremt jeg derimod ikke skulde have Ret deri, saafremt det er Meningen, at der skal stilles Ændringsforslag til Lovforslaget, kan jeg understøtte det Ønske, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds udtalte om, at Ændringerne fra Ministeren kommer til at foreligge snarest muligt, saa at vi kan se, hvad Regeringens Standpunkt er, og stille vore Ændringsforslag dertil.

Jeg er enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds om, at man bør se snarest muligt at komme til et Resultat i denne Sag, og jeg vil derfor ikke søge at lægge Sagen Hindringer i Vejen ved at stille vidtgaende Ændringsforslag. Jeg vil, hvad § 9 angaar, meget gerne være